

EEN GEZELLIGE VROUW

DRAMATISCHE SCHETS IN DRIE BRIEVEN

Beste Charles,

A, jongen. Kijk er maar van op. Je oude vriend Frederik, de verstokte celibataire, zal je voorbeeld gaan volgen. Ik heb trouwplannen. Nog wel in 't nevelig verschiert. Maar 't zijn toch trouwplannen.

Op dit oogenblik hebben ze nog maar het karakter van een flirtation. Maar je kent mijn principes.

Als ik een flirtation begin, dan is 't een ernstig bedoeld flirtation. Dat dacht je wel van me, niet? En 't is ook zoo.

De natte zomer heeft deze verandering in mijne psyche op zijn toch al zoo zwaar belast geweten.

Ik zit hier in 't hotel „Bergzicht” met een vijf en twintig menschen, die, als ik, de vakantie kalm wilden doorbrengen.

Ze hebben elken avond 'n plannetje voor den volgende dag. Een wandeling van een paar uur, een fietstochtje.

Maar elken morgen giet het. We blijven dus in 't hotel en we praten. We maken wat muziek, we leggen een kaartje en we praten.

Kijk 's. Ik sluit me nooit bij anderen Sommer frischler aan. Maar ditmaal moest ik wel. We leven hier met zijn zes en twintigen als in een gevangenis; als één familie dragen we ons noodlot.

Ik wil je niet bezig houden met je van al die 25 anderen een en ander te vertellen. Eéne er van is mij gaan interesseeren en ik veronderstel, dat ze daarom ook jou interesseert.

Die eene is Truus. Gezellige voornaam, wat? Nou, kerel, zooals haar voornaam, zoo is ze heelemaal. 't Is een in-gezellige meid. Ze is van normale geestelijke ontwikkeling; ze heeft niets moderns. Ze is geen theosofe, geen geheelonthoudster, ze doet zelfs niet mee aan de vrouwenbeweging, als is ze niet achterlijk genoeg om tegen vrouwenkiesrecht te zijn. Ze is dus, wat jenoemt, een „gewoon” meisje. Maar gezellig is ze. Zonder dat ze „doorslaat,” kan ze je uren aan den praet houden. Ze speelt graag een spelletje mee. Ze zingt zoo'n beetje. Ze speelt wat piano.

Jij alleen weet, dat ik van de gedachte aan een huwelijk altijd ver gebleven ben, omdat ik behoefte heb aan gezelligheid. Dat klinkt voor een ander paradox. Voor jou niet. Want jij bent er van doordrongen, dat jij een van de weinige stervelingen bent, die 't werkelijk gezellig heeft in z'n eigen huis, bij z'n eigen vrouw.

Ik geloof, dat ik 't met Truus zoo gezellig zal krijgen, als jij 't hebt bij jou vrouwtje. Haar gezellig karakter heeft 't me aangedaan. Als ik nog niet verliefd op haar ben, dan word ik 't morgen.

Jij bent m'n voorbeeld. Ik ben gelukkig, je te kunnen imiteeren. Ik ben op weg naar een gezellig huwelijksleven, als jij leidt.

Dat wou ik je vertellen. Je hoort gauw meer van me.

Bonjour, kerel,

je Frederik.

II.

Amice,

Van harte gefeliciteerd.

M'n ontboezemingen, die je zouden moeten bewijzen, hoe zeer ik mij verheug in het geluk, dat je dus nu meent te hebben gevonden, zullen misschien minder vroolijk klinken, 'n minder harmonieerenden klank hebben, dan je hebt verwacht.

Wijdt dit alleen aan de ware oorzaak: ik voel me ontzettend vermoeid vandaag.

Dat is zoo gekomen.

Ik heb je een poos geleden verteld, dat ik bezig ben aan mijn derden roman. Ik werk er hard aan. 't Schiet heerlijk op.

Ik werk maar op m'n oude manier. Soms doe ik drie dagen niets; ik schrijf namelijk niets in die dagen. Dan weer — als de stof gerangschikt is in mijn geest — werk ik zonder ophouden. M'n vrouwtje moet mij dan met zacht geweld dwingen aan tafel te komen; het verschil van dag en nacht bestaat niet voor me. Ik werk dan wel eens achttien, twintig uren aan één stuk door.

Zoo'n bui heb ik nu weer gehad. Maandag — na 't middagmaal — ben ik op m'n kamer gaan zitten. 't Ging verrukkelijk. Ik heb die moeilijke scène tusschen man en vrouw, die van elkaar houden en het niet schijnen te weten, afgekregen. Nog nooit heb ik zoo'n dialoog geschreven. Ik ben en heel tevreden mee; je weet, dat ik dat nog nooit van een stuk van mijn werk heb gezegd. 't Werd heel laat. Ik weet niet, hoe laat wel. Maar toen het daglicht me gisteren wekte — beroerd toch, dat ik overdag nooit slapen kan — voelde ik, dat ik maar heel kort had geslapen.

Onder die omstandigheden wilde 't werk den heelen dag niet vlotten. Vrouwlied babbelde aan de lunch gezellig als altijd, maar ik was er niet bij. De helft van wat ze zei, ging voor me verloren. Gelukkig, dat ze 't niet merkte. M'n schatje zou er maar hinder van hebben gehad.

's Middags kwamen de Prinsen even binnen wippen en de van Kerstens. 't Werd een tea, zoo gezellig als mijn vrouw die alleen kan maken. (Tot nu toe tenminste; waarschijnlijk zal jou Truus 't ook kunnen). Jef Prins vroeg mij eventjes of ik iets had. Ik was zoo stil. Maar een „wel neen” van mij was voldoende om het gesprek direct een andere richting te geven.

We aten laat. De van Kerstens hadden voorgesteld samen kermis te gaan houden. De Prinsen, echte fuifnummers, waren natuurlijk daarvoor te vinden. Vrouwlied vond 't wat gezellig. We zouden eerst naar „Filmkoorts” gaan en dan wat rond kijken.

„Jij schijnt niet veel lust te hebben,” zei Jef Prins. „Om je de waarheid te zeggen „neen,” zei ik. „Ik moet beslist werken vanavond.”

Dan wilde Door ook thuis blijven. Maar de anderen vonden, dat dan de gezelligheid er af was. Ik hielp een handje mee, en 't vijftal maakte de noodige afspraken.

Door maakte m'n theetafel gezellig in orde; ik zei:

„Door, wat is die Frederik toch een uil. Zou z'n juffrouw nou ooit z'n tafel zoo arrangeeren? Hij beseft niet, dat een gezellige huisvrouw je boel gezellig maakt, al is ze zelf weg.”

Door gaf me een stevige pakkert. Ze is nog altijd gevoelig voor complimentjes, die haar huldigen om haren gezelligen aard.

Toen ging ze met de Prinsen mee en ik zou gaan zitten schrijven. Nou, ik was moe, doodmoe. En ik schreef een halve bladzij, die ik weer verscheurde. Dit gebeurde tweemaal.

Ik was zoo verstandig uit te scheiden en naar bed te gaan. Dat was zoowat halftien en 't kan nog geen tien uur geweest zijn, toen ik al vast sliep.

Plotseling werd ik wakker gemaakt. „Charles,” zei Door, „sta 's gauw op. De Prinsen en de van Kerstens zijn beneden en Jo Gerards en Wim van Haren. We hebben paling meegebracht van de kermis; ik ga gauw een paar blikjes open maken — brood hebben we ook meegenomen — en dan gaan we 'gezellig souperen. 't Was dol, dol-gezellig op de kermis. Jammer, dat je niet mee geweest bent. Schiet nou gauw even je kleeen aan en kom dan beneden.”

Ik aarzelde nog even. Maar slapen zou toch niet meer gaan en tien minuten later zat ik met de vrienden aan 't geïmproviseerde soupetje. 't Was werkelijk heel gezellig. We knapten een fijne flesch en we praatten en we aten. „Gewoon een eenige fuif” zei van Haren, toen hij met de anderen om vier uur weging. „Zoo iets is alleen bij jou gezellige Door mogelijk, meende van Kersten.

Door en ik hebben nog even — gezellig — nagepraat en nu snap je wel, dat ik niet in de stemming ben, om je, geestdriftig als ik wel zou willen, geluk te wenschen met hetgeen je gaat ondernemen. Ik ben doodop. Twee nachten zonder voldoende slaap. Dit is wat machtig.

Zooeven, na 't tweede ontbijt, kwamen de vrienden nog even inwippen, om te zeggen, hoe in-gezellig ze 't gevonden hadden.

Nou kerel. Geloof maar, dat ik met je goede plannen heel, heel ingenomen ben, al mis ik dan nu de noodige frischeid van geest, om je wat echt hartelijks te zeggen.

Ik wacht je nadere berichten met belangstelling

Als steeds,

je oude
Charles.

III.

Beste Charles,

Na ontvangst van je brief is mij een licht opgegaan. Ik deug niet voor zooveel gezelligheid. Ik doe dezen brief op den trein, waarmee ik van hier vertrek. Ik heb van Truus en haar familie afscheid genomen in een briefje, waarin ik heb geijkt, dat een door mij ontvangen brief mij noodzaakt direct naar huis te gaan. Heb ik wel geijkt?

Tot ziens,
je Frederik.

De Heer J. Poutsma, die met negen werklidenleiders door de Zuid-Afrikaansche regeering verbannen, naar Engeland overgebracht werd, vertoeft thans in Holland, waar hij zijn wedervaren zal vertellen. Onze foto geeft hem te zien in het American Hotel te Amsterdam, temidden van vooraanstaande figuren uit de arbeiderswereld. Zittend v. l. n. r.: J. Oudegeest, Voorzitter N. V. V. J. Poutsma, J. v. d. Tempel, Secr. N. V. V. Staande J. J. de Roode, Red. Het Volk. J. A. v. Zutphen, secr. A. N. D. B. H. J. Bruens, Ed. Fimmen, secr. Ned. Bond van Handels- en Kantoorbedienden, Verdorst, M. v. Hinte, J. G. v. Kuykhof secr. S. D. A. P. Mr. Mendels. (foto Vaz. Dias)